

Nesin Sen Süpermen mi

– İlyas ÖNER · 15 Aralık 2010

Acılar..

Suluk soluğa maratonlu saatlerin bitmeyen sabırsızlığıyla başlamıştı herşey.

İlkleri yaşayamadan sonlara gidişlerin hikayesidir acılar. İhbar edilen bir orman yangını gibi aciliyet içerisinde , olmayan sabırla gömülmek en tenha mezarlara..İşte burası benim olduğum yer , şimdi dediklerimi yap ve gözlerini kapa. Aç gözlerini

Yazıyı oku ve okuduktan sonra birdaha kapayıp gözlerini , yazdıklarımı hayal et. Bana ulaşmak istiyorsan hayal gücümü anlamalısın ki her anım bir film animasyonu gibidir.

Gözlerin kapalı ve hayal ediyorsun.

Film karelerinin gözünün önünden geçişi gibi birkaç mezar geçir gözünün önünden.sağdan sola doğru..

1 üstü örtülü ve normal bir mezar .2 diğerinden farksız ama üzerinde otoyol kenarında yetişen tozlu papatyalardan var. 3 bu mezarın toprağı biraz az ve etrafında tam olarak algılayamadığın farklı bir karanlık (loş) hava var. 4 Bu gayet normal bir mezar ve mermerden. 5 işte bu benim , üstü toprakla örtülü değil ve içerisinde ben varım. Üzerimde koyu renkli bir kot pantolon var ve yakamoz yeşili bir penye giymişim , burnum kanamış ve kafam mezarın başucuma düşen tarafındaki duvara deydiği için kirpiklerim ve saçlarıma toz değilde ufak topaklanmalar halinde biraz toprak var. Yorgunum ve nefes aldığımı göğsümdeki hareketlilikten anlıyorsun , gözlerim yarı açık ve bir elim sol kalçamın altındayken diğer elim sağ tarafımda bir toprak tepeciğinin üstünde.

Yaklaş.. Sana birşey söylemek istiyorum

Artık sıkıldım ve diri diri gömülmek istiyorum.Bu mezarı kazmadan önce aynanın karşısına geçip kendimi birkaç kere yumrukladım , sadece tenimi hissetmek istemiştım ama bu yetmiyor. Bu günlerde hayatın ne kadar uzun olduğunu düşünüp bu yükü nasıl kaldıracağımı düşünüyordum , haksızlıklar , yobazlığın gözlerde pamuklu şeker gibi görünmesi ,her yeni çıkan klişe tarzda şarkıya son ses açıp iğrenç bir popüleriteye bağlanan imtihan insanı , uyuşturucu kullanan 12 yaşında çocuklar , orospuların ihtiyar amcaları odalarına çağırması , her istasyonda piyasa fiyatından yüksek fiyata satılan kurabiyeler , saçma sapan arabesk şarkıları dinleyip aşk acısı çektiğini söyleyen idiyotlar , cips paketlerinden çıkan tuhaf renkli ve dörtgen promosyon kağıtları , kuyruk sallayan aptal bir kaç kızın farkedilmek için yüksek sesle konuşması-gülmesi..Aç gözlerini

Biliyormusun her otobüse bindiğimde hemen bir kaza olsun ve bu araç benimle birlikte paramparça olsun diye dua ediyorum. Her gördüğüm yaşlı insanı "neden daha fazla yaşamak istiyorsun !" deyip paramparça edesim var.Belediye binalarını havaya uçurup yerlerine birkaç kibrit çöpü dikmek istiyorum. Bebeklerin masum ve çaresiz hallerini gördüğüm an çıldırıyor ve " yaşamak için savaşmalısın ! neden başkalarına muhtaçsın !" diyorum.

Daha fazla düşünmek için şu an uzandığım mezardan çıkıyor ve tekrar buraya gelirken kendimi yumrukladığım 250 metre ileride duran soğuk , duvar kağıtları renk değiştirmiş , tam olarak

aydınlatılmış ve nem kokusundan boğazımı yakan , kalabalık bir şehrin ortasında terk edilmiş eve dönüyorum.

Muhasebe saati ; Bu kadar güçsüz ve çaresiz bir haldesin diyorum o kirli aynadaki ben 'e az önce kendini yumrukladın ve şimdi özür mü dilemeye geldin !

Ne kadar kararsız birisin sen. Az önce diri diri gömülüyordun ama şimdi yaşamak için geldin.Bu haline acıman gerek ! hiçbirşeyin tastamam değil ve hiçbir zaman sorumlu olduğun hiçbirşeyi kabul etmiyorsun ! Sen nesin peki ? O yaşlı insanlardan ! o bebeklerden farkın ne ! Sen bu olmamalısın çocuk sen bu olmamalısın ! hiçbir zaman sabit olamadın ve asla bir rotan olmadı. Sen bir hayvan gibi kafan neye eserse onu yapıyorsun ! Çocuk değilsin ama çocuktan farkın yok. Hayattan bıkmadın ama hayat senden bıkacak ! Sen çok karışık birisin ve ne yapmaya çalıştığını anlamak çok zor ! Nesin sen ? Kendini bile tanımıyorsun ! Şu haline bak !